

Sygn. akt: KIO/W 17/16

POSTANOWIENIE
z dnia 7 grudnia 2016 r.

Krajowa Izba Odwoławcza - w składzie:

Przewodniczący: Marek Szafraniec

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 7 grudnia 2017 r. w Warszawie wniosku z dnia 2 grudnia 2015 r. r. o uchylenie zakazu zawarcia umowy do czasu ogłoszenia przez Krajową Izbę Odwoławczą wyroku lub postanowienia kończącego postępowanie odwoławcze wniesionego przez **Zarząd Transportu Miejskiego w Poznaniu (60-770), ul. Matejki 59**

w postępowaniu o udzielenie zamówienia na realizację zadania:

Dostawa urządzeń oraz oprogramowania wraz z niezbędnymi licencjami na potrzeby budowy Zapasowego Centrum Przetwarzania Danych dla Zarządu Transportu Miejskiego w Poznaniu

postanawia:

odmówić uchylenia zakazu zawarcia umowy do czasu ogłoszenia przez Izbę wyroku lub postanowienia kończącego postępowanie odwoławcze

Uzasadnienie

W dniu 2 grudnia 2016 r. Zamawiający, tj. Zarząd Transportu Miejskiego w Poznaniu, złożył do Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej, sporządzony w formie pisemnej, wniosek o uchylenie zakazu zawarcia umowy do czasu ogłoszenia przez Izbę wyroku lub postanowienia kończącego postępowanie odwoławcze, wszczętego w wyniku wniesienia odwołania przez: wykonawcę: Atos Polska S.A. w Warszawie – sprawa KIO 2245/16 – w postępowaniu

o udzielenie zamówienia na realizację zadania: „*Dostawa urządzeń oraz oprogramowania wraz z niezbędnymi licencjami na potrzeby budowy Zapasowego Centrum Przetwarzania Danych dla Zarządu Transportu Miejskiego w Poznaniu*”.

W uzasadnieniu swojego wniosku, skierowanego w trybie art. 183 ust. 2 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. – Prawo zamówień publicznych (t.j. Dz. U. z 2015 r. poz. 2164 ze zm.), zwanej dalej ustawą Pzp, Zamawiający, wnosząc o uchylenie zakazu zawarcia umowy do czasu ogłoszenia przez Izbę wyroku lub postanowienia kończącego postępowanie odwoławcze, twierdził, że w jego ocenie odwołanie wniesione do Prezesa Izby jest oczywiście bezzasadne. Odnosił się on przy tym do poszczególnych zarzutów w odwołaniu zawartych, w odniesieniu do każdego z nich stwierdzając, że nie zasługuje on na uznanie.

Niezależnie od powyższego, Zamawiający twierdził też, że Poznański System PEKA jest zagrożony i wymaga natychmiastowego stworzenia systemu zapasowego. Zwłoka na tym polu miałaby narazić na bezpieczeństwo pasażerów korzystających z transportu publicznego. Awaria Systemu PEKA może zakończyć się utratą danych, brakiem możliwości obsługi pasażerów, a tym samym zwiększyć natychmiast liczbę pasażerów bez ważnego biletu. Nadto Zamawiający oświadczył, że dla realizacji tak opisanego zadania przekazane zostały pilne środki, które powinny zostać wydatkowane w tym roku budżetowy.

Rozpoznawany przez Izbę wniosek oparty został jedynie na twierdzeniach Zamawiającego, który nie wskazał we wniosku dowodów dla stwierdzenia faktów, z których wywodził on skutki prawne.

Zgodnie z art. 183 ust. 2 ustawy Pzp Izba może uchylić zakaz zawarcia umowy, jeżeli niezawarcie umowy mogłoby spowodować negatywne skutki dla interesu publicznego, w szczególności w dziedzinach obronności i bezpieczeństwa, przewyższające korzyści związane z koniecznością ochrony wszystkich interesów, w odniesieniu do których zachodzi prawdopodobieństwo doznania uszczerbku w wyniku czynności podjętych przez zamawiającego w postępowaniu o udzielenie zamówienia. Innymi słowy Izba zobowiązana jest ustalić, jakie to interesy i negatywne dla nich skutki stawiane są na szali w rozpoznawanej sprawie, a następnie zważyć ich doniosłość i dopiero na tej podstawie możliwym jest, w przypadku przeważenia racji na rzecz interesu publicznego, uchylenie zakazu zawarcia umowy. Niemożliwym było to jednak w rozpoznawanej sprawie.

Wniosek Zamawiającego oparty został na twierdzeniu o powinności wydatkowania „*pilnych środków*” przeznaczonych na realizowane przez niego zadanie jeszcze w tym roku budżetowym. Twierdzenie to nie zostało poparte żadnymi dowodami. Nie zostało wykazane,

kto powołane środki Zamawiającemu przekazał, na jakich zasadach to uczynił, ani też z czego wynikać miałyby obowiązek ich „wydatkowania w niniejszym roku budżetowym”.

Nie został też Izbie przedstawiony żaden dowód, z którego miałyby wynikać, że fakt odsunięcia w czasie podpisania umowy w sprawie zamówienia publicznego (z możliwością wniesienia odwołania w prowadzonym przez siebie postępowaniu liczyć się musi każdy zamawiający), spowodować mogłoby na tyle negatywne skutki dla interesu publicznego, że miałyby przemawiać za wcześniejszym, niż jak to co do zasady wynika z przepisów ustawy Pzp, terminie podpisania umowy. Brak było jakichkolwiek dowodów na istotną niewydolność obecnie istniejącego systemu. Nieudowodnionym pozostało też twierdzenie, zgodnie z którym awaria tegoż systemu miałyby zagrażać bezpieczeństwu pasażerów. Niejasnym pozostało też jak należy odnieść do obecnego stanu Systemu PEKA i wpływu na jego podatność na ewentualną awarię podaną we wniosku „krytyczną liczbę 500 000 użytkowników”.

Uwzględniając fakt, że zasadność użytych przez Zamawiającego argumentów nie została dowiedziona, Izba nie znalazła podstaw do przyjęcia, że niewyrażenie przez Izbę zgody na uchylenie zakazu zawarcia umowy do czasu ogłoszenia przez Izbę wyroku lub postanowienia kończącego postępowanie odwoławcze mogłoby spowodować jakiegokolwiek skutki negatywne dla interesu publicznego. W ocenie Izby w ustalonych okolicznościach wszystkie interesy, w odniesieniu do których zachodzi prawdopodobieństwo doznania uszczerbku w wyniku czynności podjętych przez Zamawiającego w postępowaniu o udzielenie zamówienia podlegają ochronie, dla której uchylenia Izba nie stwierdziła przesłanek.

Mając powyższe na uwadze postanowiono jak w sentencji.

Stosownie do art. 183 ust. 4 zdanie drugie Pzp na niniejsze postanowienie nie przysługuje skarga.

Przewodniczący: